TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

JOKOHAN SAADAAN UUTISYHTEYS KOTIMAAN KANSSA?

Suomen puoluelehdet kertovat, että Helsingissä pidetyssä Suomen sosialististen sanomalehtimiesten kokouksessa on päätetty tehdä esitys työväen lehtien kustantajille, että Suomeen perustettaisiin erityinen työväen uutistoimisto. Esitys kuuluu saaneen laajaa kannatusta ja uskotaan, että tuollainen toimisto tullaan piakkoin perustamaan.

Kun Suomessa nyt tuollainen keskustoimisto perustetaan, olisi suotavaa, että sen kautta saataisiin aikaan myöskin uutisyhteys Amerikan ja Suomen välillä. Ennen vallankumousta, jolloin olot vielä olivat säännölliset siellä, antoivat kotimaiset sanomalehtimiehemme Amerikan suomalaisten puuhille niin vähän arvoa ettei edes maksamallakaan tahtonut heitä saada sieltä lähettämään sähköteitse tietoja niinkään tärkeistä asioista kuin eduskuntavaalien tuloksista. Kun vallankumous on sikäläiset toimitsijat saanut nyt lainaamaan huomiota sosialistien toimintaan ulkomailla, niin eiköhän voitaisi jotenkin ruveta vaihtamaan tärkeimmistä asioista heidän kanssaan uutisia, vaikka se vähän tulisi maksamaankin? Raivaajan, joka on siellä Europan portin edessä, sopisi ryhtyä tällaista puuhaamaan.

EI OLE IHME JOS HEITÄ VIHATAAN.

Sellaisten Europan sosialistien taholta, jotka kannattavat Venäjän neuvostovaltaa, pitävät sitä Venäjän työväenluokan todellisen tahdon ilmaisijana ja niinollen haluaisivat nähdä sen pysyvän pystyssä, on jatkuvasti lausuttu mitä katkerimpia tuomioita niille vanhoillisille sosialisteille, jotka ovat jääneet, täällä äskettäin vierailleen Matti Paasivuoren tavoin, puolen vuosisataa ajastaan jälkeen ja jotka tahtoisivat pidättää sosialistisen liikkeen sellaisena mitä se on alkuun lähtiessään ollut, käsittämättä sitä totuutta, että työväenliikkeen täytyy alati kehittyä.

Monet meistä täällä, jotka emme ole Europan taisteluissa olleet osallisia, ovat monasti arvelleet uudemman suunnan miesten siellä menevän liiallisuuksiin arvostellessaan elähtäneitä ja vanhoilleen jääneitä johtajia. Mutta kun lukee allaolevan Brantingin lausunnon Tanskan "Politikenin" haastattelijalle, ei ihmettele jos siellä ei toiseltakaan puolen sanoja säästetä. Näin hän on haastellut:

"Bolshevismista lausui Branting, että se on kummitus, joka ei siedä päivänvaloa. Onhan nähty, kuinka pian bolshevismi itsestään masentuu ja hajoaa, paitsi Venäjällä terrorin ylläpitämänä ja kuinka kaikki sen väitteet ovat väärennettyjä ja sen tahto noudattaa oikeutta ja oikeudenmukaisuutta on ontto. Vaikeana aikana v. 1917—1918 talven kestäessä ei tämä kummitus päässyt laajempaan valtaan meillä Ruotsissa ja samoin on laita kaikkialla. Meidän kansanvaltaiset aatteemme ovat kyllin terveet ja meidän parlamenttaarinen järjestelmämme kyllin vahva. Branting ei uskonut aikaansaatavan yhteyttä kansanvaltaisten ja bolshevististen puolueiden välillä, sillä näiden kahden toisilleen vastaisen katsantokannan sulattaminen ei ole mahdollinen. Ruotsissa osoittavat äärimmäisyyksiin menevät puolueet voimakasta palautumista maltillisuuteen. Kuitenkin myönsi Branting, että Svensk Importin juttu on väärä ja ettei ollut Ruotsin bolshevikeille edullinen seuraaviin vaaleihin nähden. Branting myönsi, että neuvostojärjestelmään sisältyy terve ajatus, mutta tällaisia aatteita ei voida tuoda Venäjän terroristeilta. Englantihan on meitä huomattavasti lähempänä. Hänen mielestään eivät ammattineuvostot voi korvata parlamenttia, vaan on ne järjestettävä parlamentin rinnalla toimiviksi. Henkilökohtaisesti lausui hän olevansa yksikamarijärjestelmän puoltaja. Hän sanoi luulevansa, että Ruotsissa tulee valittavaksi kaksi kamaria, joista toinen valitaan yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden perusteella ja toisen valitsevat ammattineuvostot, jotka edustavat kaikkia ansiotyöryhmiä. Tämä kamari tulee sanomaan ratkaisevan sanan kaikkia lakeja hyväksyttäessä."

Ainoastaan porvarit täällä Amerikassa päin voisivat tuolla tavoin puhella neuvostovallan "kummituksesta." Ja läheistä sukua radikaaliporvareille täytyy tuollaisten miesten kuin Brantinginkin olla. Europassa vaan on täytynyt vapaamielisten radikaalien turvautua ja syntyä työväenliikkeestä ja ajaa asiaansa työväenliikkeen nimessä, siellä kun on se käsitys luokka-asemasta työläisillä niin selvä etteivät he enää juuri välitä muuta tukea kuin sitä mikä kulkee jonkunlaisella etiketillä varustettuna työväenliikkeenä. Täällä sitä vastoin ei tarvitse radikaaliporvarien perustaa työväenpuoluetta saadakseen radikaalisille puuhilleen tukea, sillä täällähän työväki tukee aina mieluummin radikaalista porvariliikettä kuin omaansa, olipa se miten hyvä tahansa.

Saksan työväenliikkeen aatteellinen konkurssi sodan ajalla paljasti meille sen tosiseikan ettei se paljon kehuttu ammattiunionistinen liike, joka piti olla sosialidemokraatisen puolueen selkärankana, ollutkaan itse asiassa paljon muuta kuin toisellaisissa oloissa, toisella nimellä toimiva gomperssilainen A. F. L., joten ottaessamme itsellemme oikeuden täällä arvostella gomperssilaisia, on meille ymmärrettävä että heidän henkiveljiään ovat Europan puolella ne Paasivuoret, Brantingit, Liegenit ja muut tunnetut sosialidemokraatit, jotka lienevät aikoinaan lukeneet paljonkin sosialismia, mutta jotka käytännöllisen toiminnan ajan tullen eivät ymmärrä muuta kuin sen mikä heidän nuoruusaikoinaan oli pyrkimyksenä ja päämääränä.

JINGOISTIEN VALTIO.

Oregonin valtio on yksi niitä valtioita, joissa taantumuksella on suurimmat mellastamismahdollisuudet. Palkkatyöläisiä valtiossa on muihin asukkaisiin nähden verrattain vähän ja niistäkin suuri osa maaseuduilta tullutta ja siellä puolen osan ajastaan viettävää "mäkitupalaisväestöä", jolla ei ole suurteollisuuden palveluksessa väärään vääntyneen tehdasorjan käsitystä maailman menosta. Suurimman osan valtion väestöstä muodostavat pienviljelijät jotka elävät alituisessa rikastumisen toivossa ja sellaisenaan ovat alttiita valtiota hallitsevien kauppakapitalistien ja metsäruhtinaiden ohjaukselle. Joitakin vuosia takaperin tätä valtiota pidettiin "edistysmielisimpänä" valtiona koko maassa. Täällähän sitä alettiin kokeilemaan kaikenlaisilla alote-, yleisäänestys- ja poiskutsuntalaeilla joista sitten porvarireformistit niin suurta ääntä pitivät. Ja ovathan ne vieläkin voimassa. Saa täällä tehdä alotteen kuvernöörin tai jonkun muun virkailijan takaisin kutsumiseksi milloin vaan, kun kylliksi voimia taakseen saa. Mutta mitä tulee todelliseen jokapäiväiseen elämään, niin tuskinpa löytyy ahdasmielisempää ja taantuneempaa valtiota mustasta etelästäkään, josta niin paljon on puhuttu.

Idän valtioita sanotaan vanhoillisiksi ja totta on, että niiden lakikokoelmat ja tavat omaavat paljon jätteitä vanhasta ahtaasta puritaanisuudesta, mutta mitä tulee työväenliikkeen elämään niissä, on se kokonaan toisenlaista. Täällä, ellei tämä olisi osana Yhdysvalloista ja liittovaltioiden lait ja tavat sekä toisten valtioiden vaikutus jonkun verran sitoisi täkäläisiä jingoisteja, ei täällä olisi pienintäkään puheoikeutta muilla kuin niillä, jotka alistuvat sadan prosentin profiteeraajien määräyksiin ja huutavat heidän kanssaan samaan ääneen. Itsekseen jätettynä tulisi tässä valtiossa hyvin pian radikaalisten työläisten hirttäminen ilman tutkintoa yhtä yleiseksi tavaksi kuin neekerien hirttäminen on etelässä. Vankilaan kulettaminen ja irtolaisuudesta tuomitseminen, ellei etsimälläkään mitään muuta pahempaa syytöstä voida tehdä, on jokaisen radikaalisen työläisen kohtalo kun hänet tavataan tämän valtion kaupunkien kaduilta. Se on niin jokapäiväistä ettei sille kukaan enää lainaa mitään huomiota.

Järjestöjen toiminta on rajotettu niin tarkoin, että melkein kaikki toiminta on mahdotonta sellaisille liikkeille, joita vastaan vallassa olijat kerran asettuvat.

Poliittisesti kuvastuu tämän valtion enemmistön henki ja käsitykset parhaiten siinä, että tämä valtio on ollut voimakkain Rooseveltin tukija silloin kun hän eli, ja nyt näyttää se asettuvan yhtä voimakkaasti kenraali Woodin taakse, joka pyrkii saamaan republikaanipuolueen presidenttiehdokkuutta. Portlandiin hän on perustanut pääkortteerinsa ja täältä häntä pusketaan mainittuun toimeen oikein jingoistisella kurssilla. Hänen ohjelmansa ulkomaalaisiin radikaaleihin nähden "Shoot or Ship" (ampua tai lähettää maasta pois) saa täällä täyden kannatuksen.

Tällainen on mielipiteiltään se valtio, jossa Toveri ilmestyy. Ei ole siis ihmeteltävää, joskin täällä lainlaatijakunta ottaa vaivakseen laatia lakeja yksin tämän lehden tappamiseksi. Tämän valtion politikoitsijat tavottelevat kansallista mainetta itselleen radikalismin hävittämisessä käsittämättä että sen hävittäminen on mahdotonta täällä niinkuin muuallakin.

Mihin puolueen päätös meitä velvottaa

II.

Niin, tarkottiko vähemmistön ponnen hyväksyminen sitä, että meidän on nyt luovuttava entisistä parlamenttaariselle toiminnalle perustuvista menettelytavoistamme täällä ja asetettava epämääräisen joukkotoiminnan keinot kaikkine muotoineen niiden tilalle, hyväksyttävä työväen diktatuuri ja neuvostojärjestelmä välttämättömyytenä sosialismin toteuttamiseksi?

Kun tarkastelemme niitä keskusteluja joiden perusteella tuo ponsi esitettiin, ei esittäjäin tarkotuksena ollut niinkään paljon määritellä, minkälaisia keinoja täällä olisi käytettävä sosialismin toteuttamiseksi kuin koota mailman työväen kannatus jo olemassaolevalle työväen vallalle, jota porvaristo joka taholta uhkaa ja ahdistaa. Ponnessahan sanotaan että "Yhdysvaltain sosialistipuolue julistaa kannattavansa Moskovan internationalea, ei niinkään paljon Moskovan ohjelman ja menettelytapojen takia, mutta sentähden että Moskova tekee jotakin mikä on haasteena mailman imperialismille" ja edelleen että "Moskovaa uhkaa koko mailman kapitalitiset voimat" minkä tähden sosialistien velvollisuus on seisoa sen puolesta. Loppupuolella pontta huomautetaan vielä siitäkin että tämä olisi tehtävä vaikkapa Moskovasta jälkeenpäin olisikin jotain sanottavaa, se tahtoo sanoa, vaikka sen kanssa oltaisiinkin myöhemmin eri mieltä joistakin kysymyksistä.

Näinollen on täällä meillä lähdetty ratkasemaan kysymystä päinvastaisella tavalla kuin esimerkiksi Saksassa. Siellä itsenäiset sosialistit käsitellessään kansainvälistä kysymystä äskettäin kokouksessaan Leipsigissä, tekivät ensinnä päätöksen menettelytapaperiaatteista. He hyväksyivät työväen diktatuurin ja neuvostomuodon välttämättömiksi ehdoiksi sosialismin toteuttamistehtävissä. Senjälkeen he vasta ryhtyivät käsittelemään yhtymistä Moskovan kanssa.

Että näin tapahtuu, se johtuu luonnollisesti siitä perin erilaisesta asemasta missä näiden kahden maan puolueet ovat. Saksan puolue toimii maassa, jossa jo kaksi kertaa on tehty voimakas yritys työväenvallan perustamiseksi. Siellä ovat vuosikymmenien ajalla kouluuntuneet vahvat työväen järjestöt puolueen takana. Yhdysvaltain puolue toimii maassa, jossa suuren suuri enemmistö taloudellisesti järjestyneestä työväestöstäkin vastustaa vielä voimakkaasti sosialismia. Se on vielä agitatsioniasteella; toinen on jo päässyt sille asteelle jolloin aatteiden toteuttamista yritetään. Siksi siellä kansainvälisen yhteyden solmiaminen täytyykin tapahtua tarkasti määrättyjen ehtojen mukaan. Kysymys siitä millä tavalla täällä tullaan sosialismi toteuttamaan, hyväksytäänkö työväen diktatuuri ja neuvostovallan perustaminen, käytetäänkö siihen mennessä ainoastaan joukkotoiminnalle perustuvia taistelukeinoja ja parlamentaarista toimintaa vain sikäli kuin sitä voidaan käyttää vaalien kautta agitatsionivälineenä, kuten kommunistit esittävät, tämä ei tullut ratkaistuksi tuon kansainvälisyyttä koskevan ponnen hyväksymisessä.

Mutta sosialistipuolueen päätökset täkäläisiin oloihin nähden sillä ajalla kun kansainvälisistä suhteista on täällä keskusteltu ja sosialistien ja kommunistien välinen taistelu, ovat ratkasseet mielestämme riittävän selvästi sen seikan, että Amerikan sosialistipuolue pyrkii toteuttamaan sosialismia **kansanvallan keinoilla** nykyisiä valtalaitoksia muovailemalla uuden yhteiskuntajärjestyksen tarpeita vastaaviksi. Neuvostojärjestelmän ja työväen diktatuurin ajatus ei ole ottanut täällä enempi kuin muissakaan anglo-saksilaisissa maissa pesiäkseen. Sensijaan pyritään aikaansaamaan sellaisia muutoksia kuin maantieteellisten edustuspiirien poistamista ja edustuksen jakamista eri tuotantoalain välille, niin että kongressi ja lainlaatijakunnat muodostuisivat eri teollisuuslaitosten edustajista, sensijaan että ne nyt valitaan piirittäin vissillä maantieteellisellä alueella, välittämättä mitä tuotantoaloja siihen sisältyy. Pyrkimys siis osottautuu samaan tähtääväksi kuin Venäjälläkin, että ainoastaan tuottajat voisivat olla edustettuina, mutta täällä pyritään luomaan porvarillisen valtion laitoksista ne uuden yhteiskunnan orgaanit, kansanvallan keinoja käyttäen, mitkä venäläiset loivat itselleen kokonaan uudestaan vallankumouksen kautta, ilman äänestystoimintaa.

Siitäpä sitten johtuukin että sosialistipuolue katsoo parlamenttaarista toimintaa toisella tavalla kuin komunistit. Parlamenttaariseen toimintaan ei ole otettava osaa ainoastaan sentähden, että saataisiin sen kautta tehdä agitatsionia, vaan myöskin siksi, että parlamentin kautta voitaisiin

ensiksi, lievittää työväen asemaa kapitalismin vallitessa ja

toiseksi, valtiollisen vallan jouduttua sosialistien käsiin ryhtyä valtion valtaa ja välineitä käyttäen positiiviseen rakennustyöhön sosialistisen yhteiskunnan aikaansaattamiseksi.

Kukaan ei voi mennä sanomaan että tämä tulee aina olemaan sosialistipuolueen kanta. Sillä on aina pidettävä mielessä, että sosialistinen liike täällä on vasta akitatsioniasteellaan ja porvariston menettely, enempi kuin meidän päätöksemme määräävät missä määrin yhteiskunnallinen vallankumous tulee tapahtumaan sosialistipuolueen suunnittelemilla rauhallisilla keinoilla. Jos porvaristo kulkee yhäti sitä tietä, minkä se nykyisenä taantumuskautenaan on ottanut, niin mikään puolue ei voi ylläpitää luottamusta parlamenttaariseen toimintaan maassa, jossa sen alkeellisimmatkin oikeudet, puhe ja paino- ja kokoontumisvapaus on hävitetty, kuten porvaristo nykyisin punakauhun valtaamana yrittää tehdä.

Sovitellakseen sitten tätä kantaansa Moskovan liiton ohjelmaan, joka perustuu neuvostovallalle ja työväen diktatuurille, vetoavat amerikalaiset sosialistit siihen, että liiton ensimäisen kokouksen manifestissa tunnustetaan puolueille niissä maissa, missä puolue vielä on heikko, oikeus edistää asiaansa "porvarillisen kansanvallan keinoilla". Toisin sanoen, että niiden ei vaadita luopumaan niistä ainoista mahdollisista keinoista, mitä niillä on asiansa edistämiseksi käytettävissä ja ryhtymään yrittelemään sellaista, mihin niiden voimat eivät riitä. Viime aikoina on kolmannen internationalen kannattajien piirissä ilmennyt paljon sitä mielipidettä, että Moskovan perustava konferenssi, ollessaan pääasiallisesti venäläisten käsissä, pilasi paljon asiaansa laatimalla liiton perustukset liian suppeaksi vastatakseen niiden länsimaiden tarvetta jotka Amerikan sosialistipuolueen tavoin hylkäävät luopiososialistien liiton, tahtovat uuden liiton perustamista ja Venäjän työväen vallan turvaamista porvariston hyökkäyksiä vastaan, mutta eivät voi hyväksyä niitä ehtoja mitä perustavassa kokouksessa Moskovan liiton menettelytapaperusteiksi asetettiin. Ne tahtoisivat itse määrätä oikeutensa, millä tavalla kussakin maassa olisi meneteltävä. Saksan itsenäisten kongressissakin ilmeni voimakkaasti tämä mielipide. M. m. bolshevikien terrorin käyttö synnytti siellä vakavaa vastustustusta. Sitä vastusti suuri enemmistö. Tämän johdosta selitti puoluesihteeri Stoecker, joka oli innokkain kolmannen kannattaja siellä, että kolmannen perustajat ja kannattajat eivät suinkaan vaadi niiltä jotka tahtovat heidän järjestöönsä liittyä, että kaikissa maissa täytyisi käyttää venäläisten keinoja, huolimatta siitä sopivatko ne tai ei, ja uusia venäläisten erehdykset. "Kukin maa saa valita omat parhaat keinonsa sosialismin toteuttamiseksi, niinkauan kun se taistelussaan nojaa ainoastaan työ-

Toverittaren toimittajan toimi

ilmotetaan täten haettavaksi. — Hakijalta vaaditaan, että hän on vähintäin vuoden kuulunut sosialistipuolueeseen ja omaa suomen- ja englanninkielen taidon. Hakemukset palkkavaatimuksen ohella on jätettävä helmikuun 28 p:n mennessä osotteella:

JOHTOKUNTA,
Box 99, Astoria, Ore.

Astoriassa, Ore., tammik. 29 p:nä, 1920. — Johtokunta.

VÄLIPALOIKSI

Toverin levitys.

Pistäysin tuolla lehtemme levitysosastolla katselemassa miltä näin vuoden alussa näyttää levitystyö. Kaikilla paikkakunnilla eivät asiamiehet näytä olleen niin toimeliaita kuin olisi ollut mahdollisuus. Noin ylimalkaisesti katseltuna on lehtemme levitys vuoden ensimäisellä kuukaudella onnistunut ylitoiveiden. Entisten tilausten uudistukset ovat kutakuinkin tarkoin uudistettu ja uusia tilauksia on saapunut huomattavasti. Lehtemme painosmäärä on monella sadalla lisääntynyt viimeisen parin viikon kuluessa.

Asiamiehet kautta linjan, katselkaapa tarkoin ympärillenne ja seuratkaa paikkakuntanne tilauslistaa, niin huomaatte onko teidän paikkakuntanne ja missä määrin ollut mukana lehtemme tilausmäärän kohottamisessa. Nykyisten tapahtumain aikakaudella ei kenenkään pidä nuhjailla, vaan tarkoin on tehtävä raivaustyötä, sillä taantumus pilkistää uhmaavana. Kuta laajempiin piireihin lehtemme leviää, sitä vähemmin edistyksen taivaalla uhkaavat synkät pilvet tuovat ukkosilmoja tullessaan, vaan ne pikemmin haihtuvat tuulten mukana ja jälleen koittaa aurinkoiset poutapäivät.

Osastojen toimihenkilöt pitävät kunnia-asiana sen, että heidän osastonsa puuhat ja edesottamiset menestyisivät ja sen mukana osastojen taloudellinen tilanne vaurastuisi. Kun me jokainen haluamme, että osastomme toiminta todella edistyisi ja vaurastuisi, niin henkisesti kuin taloudellisestikin, niin samalla meidän täytyy oivaltaa, että *ensimäinen ehto osastojemme toiminnan elpymiseen on se, että lehtemme leviää runsaasti paikkakunnallanne.* Kun silmäilee osastojemme toimintaa, niin niillä paikkakunnilla missä on toiminta vilkasta ja voimaperäistä, on myös huomattava tilaajamäärä lehdellämme, jota vastoin niillä paikkakunnilla, missä osaston toiminta kituu, ei sanottavasti tilata lehteäkään. Nimittäin paikkakunnilla, missä on suomalaista asujamistoa ja siitä huolimatta on toiminta lamassa. Tällaisia paikkakuntia voisi tässä luetella muutamia, mutta kun seuraatte paikkakuntanne toimintaa, niin havaitsette kyllä mistä paikkakunnista tässä on kysymys.

Suuri toimettomuus on siis vikana niillä paikkakunnilla, joissa valitellaan ja ähkitään haalivelkojen painostusta ja tämä toimettomuus vie heidät viimein perikatoon, jollei muutosta tapahdu.

Toverit, pois nuljailu ja keskinäiset sokaroimiset ja niiden tilalle on kohotettava reipas toiminta, se vie eteenpäin.

Nyt kun vuosi on alettu hyvällä menestyksellä, niin älkäämme jättäkö toimintaa millään paikkakunnalla lamaantumaan, vaan entistä tarmokkaammin eteenpäin ja kuukausi kuukaudelta lehtemme tilaajamäärä suuremmaksi, sen mukana muukin toiminta kehittyy.

Säkenien kuukausi.

Asiamiehet kautta linjan muistakaa, että samalla kun huolehdimme päivälehtemme levittämisestä, niin on muistettava, että sivulehdillemme, aina kullekin vuorollaan, on järjestetty erityiset levityskuukaudet ja nyt on *Säkenien vuoro.* Säkenille on saapunut tilauksia runsaasti, mutta siihen nähden mitä lännellä on suomalaisia olisi mahdollisuus vieläkin paremmiin tuloksiin. Säkenien tilauksista annetaan samanlainen kartta kuin Toverin tilauksistakin. Raivaaja vakuuttaa, että kartta nyt tällä kertaa tulee varmasti, sillä viimeksi kun Säkenien mukana jaettiin lahjapalkkio, niin länteläisistä Säkenien tilaajista suurin osa jäi ilman sitä. Osa lähetyksistä oli hävinnyt postissa ja viimein loppui tuo julkaisu kesken kaiken. Niin ei käy karttojen kanssa nykyisin.

Kaikkien lehtien tilaukset länneltä ovat lähetettävät Toverin välityksellä. Minun on tästä pyydetty huomauttamaan hiljan valittuja asiamiehiämme varten, vanhemmat asiamiehemme sen jo kyllä tiennevätkin.

Tuo Suomen ja Europan kartta

on herättänyt suurta mielenkiintoa kautta koko Toverin lukijakunnan ja onpa useilta eri tahoilta tehty vaatimuksia, että karttaa on annettava vielä helmikuunkin kuluessa. Näiden vaatimusten johdosta on lehtemme levitysosasto tehnyt sellaisen päätöksen, että

Kaikista Toverin puolen vuoden uudistuksista ja uusista tilauksista annetaan tämä kartta vapaasti vielä helmikuun aikana.

Siis asiamiehet kautta linjan ja yksityiset toverit sekä lehtemme ystävät, yritetäänpä oikein miehissä helmikuulla nostaa lehtemme tilaajamäärä muutamalla tuhannella. Seattlelaisetkin näkyvät nyt jo olevan mukana lehtemme levitystyössä ja Aberdeenin toverit parhaillaan järjestelevät levitystyön tehoisuutta, niin että hyvä siitä tulee kun jokainen pidämme velvollisuutenamme lehtemme levittämisen.

Astorialaista maailmankatsomusta.

Minulla ei ole aikomus puhua siitä maailmankatsomuksesta, mistä Juhan-Kustaa tässä joku aika sitten pakisi; sellainen maailmankatsomus on O. K. Eikö olekin —? Minä toivoisin, että sen katsomuksen läpäisemiä olisimme kautta koko läntisen valtakunnan, niin silloin olisi Toverin uusi maja velaton ja seisoisi kalliolla. Niin että eiköhän kannattaisi ottaa ja tutustua hieman niinkuin joukolla tuohon maailmankatsomukseen ja kun siihen tutustumme, niin silloin me ymmärrämme tehdä aito-astorialaiseen malliin ja ostaa jäsenosuuksia siitä Toverin taloyhtiöstä niin riittävästi, että on oksat pois noilta vastaantappelijoilta; tässä mielessä ne astorialaiset ovat tätä talopuuhaa osuuksillaan pönkittäneet. Et kaiketi sinä ole sellainen tolvana joka otat tällaisissa tärkeissä edesottamisissa sivultakatsojan paikan?

Niin — meillä astorialaisilla on toisenkinlaista maailmankatsomusta kuin mitä Juhan-Kustaa esitti, ja se katsomus on sitä sadan prosentin astorialaisuutta. Katsokaas, nämä meidän pikkuset ja suuret "pisnestäjät" eli se osa astorialaisia, jotka eivät koskaan kylvä, vaan aina niittävät, ovat saaneet sellaisen päähänpiston, että Astoriasta on "tehtävä" suuri ja upea kaupunki.

Tätä nyt ei vielä sovi sanoa päähänpistoksi, jos Astoria kasvaisi suureksi ja upeaksi kaupungiksi, sillä minäkin mielelläni asuisin suuressa ja upeassa Astoriassa, siihen katsoen kun nyt täytyy — — —.

Mutta kun seuraa näiden sadan prosentin kaupunkimme puustaajien toimia ja meininkejä, niin joutuu vallan ymmälle tavallinen maallikko. Pakostakin tulee asettaneeksi itselleen kysymyksen:

Olenkohan minä hullu, vai ovatko nämä kaupunkimme puustaajat saaneet aivostoonsa joitain hulluuden jyväsiä?

Kaupunkimme puustaajien touhut eivät ollenkaan näytä järkeen ottavilta, se on, jos asia mikä hyvänsä ei ole järjellistä, niin sen vastakkainen ilmenemistila on järjettömyys. Siksipä tuo edellä esitetty kysymys tuon tuostakin on sukeltautunut esiin, johon en ole vielä ratkaisua saanut. Se ei ole vaivannut minua ainoastaan valveilla ollessa, vaan jopa tuppaa unissakin kummittelemaan. Siksipä esitän tämän pulmallisen tilanteen koko laajan kymmentuhatlukuisen Toverin lukijakunnan harkittavaksi ja aprikoitavaksi. Jos nämä astorialaiset puustaajat eivät omaa hulluuden jyväsiä, niin silloin olen luonnollisesti minä pähkähullu ja sellaisia hulluja on Astoriassa noin 80 prosenttia koko asukasluvusta ja Salem — Oregonin valtion hullujenhuoneen paikka — käy liian pieneksi meille.

Mikä se on sitten se seikka, joka tässä puustauksessa tuppaa käymään päävärkin päälle? Kah, se on vallan yksinkertainen asia, mutta kumminkin niin mutkikas, että pakkaa sekottamaan.

Katsokaas, nämä puustaajat toivovat kaikesta sielustaan ja mielestään, että herra siunaisi ja lisäisi seurakuntaa siten, että kylväjäin lauma lisääntyisi ja vaurastuisi, niittomiehille olisi parempi sadon toivo, mutta samassa hengenvedossa he rukoilevat herraansa, että se vanha pelsepuupi tulisi ja korjaisi kaiken sen väestön pois Astoriasta, mikä on jollain muulla mantereella, kuin tällä, nähnyt ensikerran päivänvalon.

Tämä se on joka minun ajatusmeininkiäni jupileeraa.

Kun järjellisesti ajattelemme tämän meidän rakkaan Astorian olemassaoloa, niin täytyy tunnustaa, että se väki, jota nyt toivotaan sinne kuumimpaan paikkaan, on juuri sitä joukkoa, joka on ylös "piltannut" koko tämän kylän.

Nämä meidän sadan prosentin iikat toivoisivat koko siirtolaisväen menevän vähintäinkin sinne missä pippuri kasvaa ja kaipa se vielä joskus maailmassa käypi niin, että he menevätkin. Mutta miten silloin käy niittäjälauman — —?

Siirtolaisväestöstä puhuessa on paikkakunnan huomattavimpana osana suomalainen kansanaines. Kun katselemme kylämme kasvua, niin se on juuri suomalainen väestö, joka viimeisinä vuosina on suurimmassa määrin kuin mikään muu kansanaines "piltannut" ylös Astoriaa ja toistaiseksi "piltaa" edelleen. Mutta sittenkin olisi nämä kaupunkimme "piltaajat" karkotettavaa väkeä joka yksi ja samalla saatava kaupunkimme suurenemaan. — Se on jo 150 prosentin logiikkaa se!

Tämä niittäjien lauma on asettanut suomalaisen väestön valistusvälineen samanlaiseen saarrostilaan, kuin liittolaiset sen ryssien maan.

Astorian puustaajista lienee alkunsa saanut myös se valtiomme lakitekele, jolla aijotaan kieltää kaikki vieraskieliset ihmiset lukemasta heidän omalla äidinkielellään uutisia ja tapahtumia maailman myllerryksistä. Eikö olekin viisasta niittoväkeä meillä täällä Astoriassa. Heillä on otsaa ja älliä lähteä säätämään asetuksia ja dokumentteja, vaikka ne olisivatkin perustuslakivastaisia.

Laillisuus ennenkaikkea, sanovat he. Me, jotka haluamme ja olemme aina tottuneet lakeja ja asetuksia noudattamaan, teemme — heidän mielestään — lakeja noudattaessamme aina vaan laittomuutta. Se se on, joka käypi jo järjen päälle.

Kaikki ne julkeat toimenpiteet, mitä lehteämme vastaan on harjotettu, ovat tavallisen kuolevaisen ajatusmeiningin mukaan laittomia toimenpiteitä. Mutta jollei lakeja ja asetuksia niin kovin räävittömästi liikettämme vastaan hyökätessä olisi lokaan tallattu, niin emmehän eläisi ja olisi Astoriassa.

Minusta tuntuu siltä kuin tämä sadan prosentin astorialaisten puustaus ja muu vouhotus muistuttaisi hyvin paljon sitä suomalaista tarua hölmöläisistä. Hölmöläiset kun rakensivat talon ja eivät huomanneet jättää akkunanreikiä, niin talo tuli pimeä. Tämän huomattuaan alkoivat hölmöläiset kantaa säkillä valoa. Hölmöläiset hikihatussa kantoivat säkillä valoa, mutta vaikka he kuinka ahertivat, niin talo vaan pysyi pimeänä. — — — Niinhän se on, sano

Antinpoika.